

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛІТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

The Provincial Library City

UKRAINIAN LABOR NEWS

Address:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

Address:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

РІК VIII

Ч. 9 (752)

ЧЕТВЕР, 21. СІЧНЯ 1926.

WINNIPEG, MAN.

THURSDAY, JANUARY 21st, 1926.

No. 9 (752)

VOL. VIII

ПРОГРЕСИСТИ НЕ УВИДУТЬ В КОАЛІЦІЮ З ЛІБЕРАЛАМИ.

Прогресивна партія в Принс Альберт, Саск., не буде ставити свого кандидата проти прем'єра Кінга.

ОТТАВА, 19. січня. — Запитується, чи є дещо правди в поговорті, що ліберальний уряд і прогресивна партія мають утворити коаліцію, провідник прогресистів Роберт Форк відповів:

"Я не думаю, щоб котрий прогресист прийняв портфель в кабінеті".

"Ми останемо прогресистами, а вони остануть лібералами", сказав далі Форк. "Розуміється, ми будемо допомагати урядові в переведенні обіцяних законопроектів".

Таку саму думку висловили й інші прогресивні послы. З того виходить, що прогресисти будуть за попереднім порозумінням потирати уряд в парламенті, однак не утворять ко-

аліції з ліберальною партією.

ПРИНС АЛЬБЕРТ, Саск., 19. січня. — Прогресивна партія кандидата проти прем'єра Кінга. На засіданні партійної ексекютиви, на якому винесено повище рішення, був також присутній Едвард Накс, бувший прогресивний посол з цього округу.

Як причину нествалення свого кандидата проти прем'єра ексекютива подає це, що програма законодавства, обіцяна в тримісячній промові, включає ті законопроекти, яких допомагається прогресивна партія, та що інтереси прогресистів в парламенті будуть найліпше обслужені приспіванням повороту провідника уряду.

СЕНАТ І КОНГРЕС ЗА ЗАКІНЧЕННЯМ СТРАЙКУ МАЙНЕРІВ.

В обох палатах внесено законопроекти, які уповноважують президента перебрати й оперувати майни.

ВАШИНГТОН, 16. січня. — Група сенаторів під проводом л-ра Колленда внесла в сенат резолюцію, в якій домагається від президента Куліджа, щоб він негайно вмішався в справу вуглевого страйку й привів до його закінчення.

ВАШИНГТОН, 19. січня. — В американському конгресі внесено законопроект, який уповноважує президента вмішати в справу вуглевого страйку й привести до його закінчення.

Законопроект був внесений демократичним конгресменом Бойленом з Нью-Йорку. Він уповноважує президента пере-

брати антрацитові майни та пустити їх в рух.

Законопроект Бойлена є подібний до законопроектів сенатора Колленда, внесеного недавно в сенат.

ВИДКЕСБЕРІ, Пенсильванія, 18. січня. — Джон Л. Луїс, президент "Юнайтед Майн Воркерс оф Америка", заявив тут вчора на мітингу страйкуючих майнерів, що страйк 158,000 майнерів твердо вугілля буде тривати доти, поки власники копалин не згодяться прийняти їх домагань, себто цілий рік, як буде цього потрібно.

НАЗНАЧЕНО КОМІСІЮ ДЛЯ РОЗСЛІДЖЕННЯ СКАНДАЛУ.

Угорський прем'єр Бетлен був призначений згодитися на назначення парламентарної комісії.

БУДАПЕШТ, Угорщина, 19. січня. — Угорський прем'єр граф Бетлен згодився на назначення парламентарної комісії з 25 послів, яка має основну розслідувати справу підроблення 30 мільярдів французьких франків.

Роблячи це, прем'єр уникнув інтерполяцій в парламенті, які були б оказалися прикрими

для уряду і могли б бути використані до отвертого внеску з висловом недовіри до уряду.

Французькі поліційні урядники, які повернули до Будапешту з Голандії, кажуть, що дістали масу нових доказів в зв'язку з підроблення грошей, і думають, що в скандалі буде замішаних кілька нових визначних особистостей.

НІМЕЦЬКІ МОНАРХІСТИ ФАЛШУЮТЬ ГРОШІ В ПОРТУГАЛІЇ.

ПАРИЖ, 14. січня. — Тут викликали велику сензацію поговорті про викриття нових фальшивих грошей, на цей раз в Португалії. Фальшивиками в цьому випадку є німецькі монархисти.

Як і в угорському скандалі, викриття фальшивиків в Португалії виникло, що в аферу є замішані члени португальського уряду і в наслідок того будуть переведені сензаційні а-

рештування.

Португальські, або вірніше, німецькі фальшивики, оказалися більш щасливими, ніж їх угорські собрати. Їм вдалося вдалося розпустити більшу частину підроблених португальських банкнотів на суму 400 мільйонів ескудо (около 175 мільйонів доларів).

Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісти".

Французи знову бомбардували місто Дамаск

ПІДЧАС БОМБАРДУВАННЯ УБИТО БАГАТО ЛЮДЕЙ І ДУЖЕ УШКОДЖЕНО МІСТО. — ДАМАСК НАХОДИТЬСЯ В СТАНІ ОБЛОГИ І СЕРЕД НАСЕЛЕННЯ В МІСТІ ПАНУЄ СТРАШНИЙ ГОЛОД.

ЕРУСАЛИМ, 19. січня. — Французи знову бомбардували Дамаск і вбили багато людей. Шкода від бомбардування велика. Є це друге велике бомбардування старинного міста в недавніх місяцях.

Інформації з Дамаску кажуть, що Французи держать місто в стані облоги під претекстом, що населення допомагає повстанцям.

Тяжке бомбардування міста було завершенням облоги і ба-

гато будинків знаходиться тепер в руїнах.

Облога міста привела до того, що населення голодує, і перед бомбардуванням деякі голодні пробують перебраться через французькі війська і вирватися з міста.

З арабських жерел повідомляють, що положення в Алеппо є даліше гірше, а в Гамі і Гомсі власті б'ють нагайні селяни, які відмовляються брати участь в виборах.

ПРОДАЮТЬ ПОЛЬЩУ МОРґАНОВІ.

ПАРИЖ, 15. січня. — Польський уряд одержав від американського банкіра Моргана згоду на уділення Польщі позики в сумі 100 мільйонів доларів, яка мала би бути гарантована доходами з вуглевого монополю в Польщі.

На днях до Варшави приїздить комісія американських банкірів для обслування вуглевого монополю.

Таким робом польський уряд, в пошукуванні за грошми, продає Польщу по кусниці закордонним капіталістам.

РІЖНІ ВІСТІ.

ЧЕРВОНА АРМІЯ СТОІТЬ ВИЩЕ БУРЖУАЗНИХ.

ЛЕНІНГРАД, 18. січня. — Промовляючи до студентів військової школи, командир Ворошилов, народний комісар військових справ, сказав:

"Червона армія вже стоїть вище всіх європейських буржуазних армій щодо дисципліни, завзятості й моралі. За пару років наша техніка дорівняє, а може й перевищить техніку капіталістичних країн".

ШВАЙЦАРІЯ ЖАЛУЄ ЗА УБИВСТВО ВОРОВСЬКОГО.

ЖЕНЕВА, Швайцарія, 19. січня. — Республіканська агенція каже, що швайцарська федеральна рада, яка збирається сьогодні, є склонна висловити жаль за убийство радянського посла Вавлава Воровського в Льозанні 1923 року і застановитися над можливістю уділення пенсії для його дочки.

350 МІЛЯРДІВ ТОН ВУГІЛЛЯ В РАД. СОЮЗІ.

МОСКВА, 19. січня. — Якщо в світі забрали коди вугілля, то це буде мати малий вплив на Радянський Союз. Недавні урядові обчислення вказують, що поклади вугілля в Радянському Союзі мають близько 350 мільярдів тон вугілля, себто є найбільшими в цілому світі.

ПІДЧАС ЕКСПЛОЗІЇ В БЕРЛІНІ УБИТО 9 ОСІБ.

БЕРЛІН, 18. січня. — На передмісті Моабіт експлуодували нині в чотириповерховому будинку тенка з газоліною. Підчас експлозії 9 осіб убито і 33 ранено; 13 ранених знаходяться в критичному стані.

ЗАПРОШУЮТЬ ЧАРЛІ ЧЕПЛІНА ДО С.Р.С.

ЛЕНІНГРАД, 18. січня. — Радянське державне фото-кіно запросило Чарлі Чепліна до участі в фільмі, опертій на сатири "Микола Гоголя з російського життя п. н. "Шинеля".

Знаючи кіно уважають, що ця роль дала би Чеплінові нагоду вславитися шинелею так само, як він вславився своїми штанами і черевичками.

ЗГИНУЛО БІЛЬШЕ ВІД АВТОМОБІЛІВ, ЯК НА ВІЙНІ.

ШКАГО, 19. січня. — Суддя Алва Корбет з Квіленду промовляв тут на конференції безпеки в своїй промові заявив, що в 1917 і 1918 роках автомобілі убили і ранили 427,000 осіб, а за той сам час на війні убито і ранено 317,387 людей.

МОСКВА МАЄ 2,250,000 НАСЕЛЕННЯ.

МОСКВА, 15. січня. — Населення Москви вносить тепер 2,250,000 осіб. За п'ять років населення побільшилося на 600,000 осіб.

В ПЕРСІ ЖИВЕ ЖІНКА, ЩО МАЄ 146 РОКІВ.

ЛОНДОН, 19. січня. — Деша до "Дейлі Експрес" з Тегерану каже, що недавно переведено першу в історії Персії конскрипцію і вона виявила, що в селі Мохін живе жінка, що має 146 років, разом зі своїм сином, який має 117 років.

ІТАЛІЯ ПОКРИТА СІГНОМ ВІД ТУРІНУ ДО НЕАПОЛЮ.

РИМ, 14. січня. — Італія покрита снігом від Турину до Неаполю. Вид снігу є новістю для горожан Неаполю й Риму. За винятком островів Сицилії та Сардинії, в цілій Італії панує температура пониже зера.

ДОВГ НА УР.Д. В ЕДМОНТОНІ МАЙЖЕ СПЛАЧЕНИМ.

"Українські Робітничі Вісти" отримали телеграму від комітету святкування п'ятої річниці відкриття Укр. Р.о.б. Дому в Едмонтоні такого змісту:

"П'ята річниця відкриття У. Р. Дому в Едмонтоні принесла на сплату догву \$800. Даліше жерти на сплату догву напливають. Сподіємося, що в протязі двох тижнів довг з робітничо-фермерської інституції в Едмонтоні буде усунений".

Комітет.

Від себе ширю вітаємо товаришів в Едмонтоні з їх успіхом.

Редакція.

МАЙНЕРИ В НЬО БРОНСВІК ВЕРНУЛИ ДО ПРАЦІ.

ФРЕДЕРИКТОН, Нью-Бронсвик, 18. січня. — Тут одержано відомість, що страйкуючі майнери в копальнях "Мінто Кол Ко." в Мінто вертають сьогодні вечером до праці за стару платню, а за той час має розслідувати відносини в Мінто незалежна комісія, назначена провінціалним урядом.

ПОТЯГ КОЛО ВІННІПЕГУ УБИВ 2 ЧОЛОВІКІВ.

Минулої суботи вечером сієнський пасажирський потяг наїхав коло Вінніпегу на автомобіль з чотирма чоловіками і покацівав їх так тяжко, що двоє з них померли опісля в шпиталі.

44-ГОДИННИЙ ТИЖДЕНЬ ПРАЦІ ДЛЯ МОРЯКІВ.

СІДНІ, Австралія, 20. січня. — 45 голосами проти 33 парламент Нью Савт Вейлсу ухвалив в третьому читанні законопроект в справі заведення 44-годинного тижня праці для моряків.

В ЗАХ. КАНАДІ БІЛЬШЕ МУЖІН ЯК ЖІНОК.

Статистика вказує, що в Манітобі є 320,567 мушин і 289,551 жінок, себто мужське населення перевищує женське на більше як 31,000.

Річниця в Саскчевані, є ще більша. В тій провінції є 413,265 мушин і 343,457 жінок.

В Альберті мужське населення перевищує женське на 59,962 особи.

З АМЕРИКИ ВИСИЛАНЮТЬ МІСЯЧНО 700 ЧУЖИНЦІВ.

ВАШИНГТОН, 14. січня. — Конгресова іміграційна комісія оголосила, що в Злучених Державах знаходиться тепер 250,000 нелегально прибувших чужинців. 700 таких чужинців депортується кожного місяця. Висилка кожного з них коштує уряд 89 доларів.

В-МЕКСИКУ РОЗСТРІЛЯНО ЕЩЕ 6 БАНДИТІВ.

МІСТО МЕКСИКО, 18. січня. — Федеральне військо зловило і розстріляло ще шістьох бандитів, що около 10 днів тому назад обрабували були й спалили залізничний потяг коло Гвадалаяджари. За напад на потяг страчено дотепер 12 осіб.

КОМУНІСТИЧНІ ПОСЛИ КРИТИКУЮТЬ ФРАНЦУЗЬКИЙ УРЯД.

Вайян-Кутюріє і Доріо доказують, кільки Франція видає на військво, а кільки на освіту і рільництво.

Підчас дебати над бюджетом міністерства війни у французькому парламенті промовляв комуністичний посол Вайян-Кутюріє.

В своїй промові він заявив, що Льокарнський договір зовсім не перешкадає дальшому зброєнню і веленню війни в Сирії та Мароко, а може з часом і в Мозулу.

На міністерства рільництва, праці й народньої освіти видається два і пів мільярда франків, а на міністерство військових і морських справ — шість і пів мільярда; крім цього на кошти війни Франції виділяється додатковий мільярд франків.

В той час, як в Радянському Союзі на 10,000 населення припадає 41 червоноармієць, то в Румунії і Польщі на те саме число населення припадає 100

жовнірів, а в Франції аж 200. Другий комуністичний посол Доріо, який промовляв підчас дебати, сказав у своїй промові, що всі французькі високі комісари в Сирії примінювали лише методи насильства і провокації.

Французька армія в Сирії охороняє інтереси великих банків, які захопили в свої руки сирійську гірничу промисловість, банки, порти, виконували громадських робіт і т. и.

Між Англією та Францією прийшло до порозуміння, на підставі котрого Англія полишила Франції війну руку в Сирії, а за те Франція окупує піддержку Англії в мозульському питанні.

Така політика штовхає мусульманське населення кольоній до повстання, щоб добитися повної незалежності.

ГЕНЕРАЛ ЧАН ЦО-ЛІН РОЗПОЧАВ НАСТУП НА ПЕКІН.

Китайські студенти, що були на студіях в Японії, осуджують Чан Цо-Ліна як зрадника Китаю.

ЛОНДОН, 19. січня. — Кореспондент "Івнинг Нюз" в Тієн Тсіні повідомляє, що манджурський реакційний генерал Чан Цо-Лін розпочав загальний наступ в напрямі Пекіну, столиці Китаю.

Довкола міста Шангайкван, на половині дороги між Тієн Тсіном і Мукденом, іде тяжке бомбардування і закордонні та інші залізничні урядники вихали на полудне до Чінвангтао, над морем.

ТІЄН ТСІН, Китай, 19. січня. — Около 200 студентів, членів багатих манджурських родин, що були на студіях в Японії, прибули вчора з Кобе до Тієн Тсіні, щоб взяти участь в революції, яка вибухне в наслідок того, що генерал Чан Цо-Лін злучився з Японцями і загрозив відірвати Манджурію від китайської республіки.

Студенти влаштують демонстрації в Тієн Тсіні і Пекіні а потім пойдуть до Манджурії, де вступлять до армії покойного генерала Куо Сун-Ліна, яка хоч побита, встаети остане грізною.

Студенти видали вчора прокламацію, в якій осуджують генерала Чан Цо-Ліна як зрадника і заявляють, що японські жовніри надівали китайські мундтури та борилися з манджурською армією проти генерала Куо Сун-Ліна, а інші недопустили до захоплення Мукдену.

ІВАН ПІДДУБНИЙ ПОБОРОВ ВЛАДЕКА ЗБИШКА ЗА 50 СЕКУНД.

Як було повідомлено в минулому числі нашої газети, в минулий понеділок мав брортися в Нью-Йорку російсько-український силач Іван Піддубний з відомим польським борцем Владеком Збішком.

Ця боротьба дійсно відбулася і Піддубний вийшов з негловідником, справившись зі своїм противником за 50 секунд, себто за менше як 1 мінуту.

Телеграма "Асоційтед Прес" з Нью-Йорку доносить, що Піддубний схопив Збішка в свої руки, підніс його в гору і кинув ним до платформ так сильно, що Збішко лежав непритомний через кілька мінут.

Все це сталося, як було сказано повище, протязом 50 секунд.

Свою надзвичайно скорою побідною над Владеком Збішком, Піддубний отворив собі дорогу до боротьби з іншими великими борцями в Злучених Державах.

ІРАК ПОТВЕРДИВ УГОДУ З АНГЛІЄЮ.

БАГДАД, Ірак, 19. січня. — Палата послів ратифікувала вчора угоду між Великою Британією і королівством Іраком, якою закріплюється британський мандат над країною на дальших 25 років.

За ратифікацією угоди було віддано 58 голосів. Націоналісти здержалися від голосування на знак протесту, що угоду наскоро дано під голосування без ніякої дискусії.

Прем'єр сказав, що законопроект треба ухвалити наскоро з огляду на надходячі англо-турецькі переговори в справі Мозуля.

Угода є в дійсності продовженням старої угоди.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
 M. Popovich, Secretary.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: J 1465.
"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робітничого людю — виходить три рази на тиждель:
 у авторок, четвер і суботу.
 Видав. Робітничо-Фермерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі, Радниці, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на ро-
 ні куца П'рчард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ЛЕНІН І МІЖНАРОДНИЙ ПРОЛЕТАРИЯТ.

Коли два роки тому назад телеграф розіслав по цілому світі вістку про смерть Леніна, то якось стало пусто довкруги, почувалося, що щось урвалося такого, що вважалося працьовитим всіх рас і народів в одну велику сім'ю; і що цього, що урвалося, вже не направиш.

Але це була тільки перша хвилинка. Друга хвилинка вже казала: Він умер, але він буде жити в серцях всіх повновеликих. Він мушту жити! Він умер, але через його могилу, ми, мільйони пролетарія, протягнемо свої мозкові руки одні другим, тісніше злучимо свої риди і з його заповітами дружно й солідарно підемо до тієї мети, шлях до якої вказав нам наш великий учитель.

Погляди Леніна, нічого не треба було боятися. Є спір в партії якої країни? — Леніна його висміє і залагодить. Повели скажеш атак капіталіста і їх ваймати соціал-демократи проти Радниського Союзу, Комінтерна, Компарції різних країн? — Леніна дасть їм відповідь. Виспівала це "тепла родина" пену, як рятуючи перед страхотним комунізму? — Леніна відб'є їм руки.

Леніна умер! Хто-ж це буде робити тепер? Хто? Самі мусимо робити. Не уміємо? Тоді ми не комуністи! Забули, що сказав Леніна — "кухарка повинна вміти правити державою"? Не навчилися ми за життя Леніна бути комуністами? — Відб'є після його смерті!

І мільйони пролетарії цілого світа кинулися після смерті Леніна вивчати його науку: науку про партію, про селянство, про професію, про міжнародну капіталістичну політику, про імперіалізм, про соціал-зрадників, про "Дитячу хворобу лівої комунізму", про національну політику, про Близький і Далекі Схід, про молоді, про... все, що потрібно знати комуністові і кожній робітничій і селянській, що потрібно знати кожному наймитові і куховарці, бо Леніна про все це писав і все це вчив.

Маси безпартійного робітництва зараз після смерті Леніна численно пішли в партію Ліча, в лави Комінтерну. Вітра міжнародних капіталістичних хижаків та соціал-зрадників з приводу смерті Леніна замилася страхом перед активністю пролетарських мас. Вони побачили, що по смерті Леніна став ще страшнішим для них, як був за життя.

І став! Бо його наука пополнила пролетарський світ. Ми не маємо статистичних даних, скільки творів Леніна видано в різних мовах по цілому світі за останні два роки, але знаємо, що їх видано колисьово скількись. За перший рік по смерті Леніна сам Держидан Р.С.Ф.С.Р. видав 13 мільйонів примірників творів Леніна. А виданництва цілого Радниського Союзу видан за перший рік по смерті Леніна около 20 мільйонів книжок з ленінізму. А скільки їх видан виданництва С.Р.С.Р. за останній рік? А скільки їх видан робітничо-селянські виданництва цілого світа за останні два роки?

Оце й є той великий могилу! Леніна, який живе і вічно буде жити, перед яким дрожать трони монархів і диктатури капіталістів. Це є той вічно великий і вічно живий Леніна, який вивде робітництво і селянство цілого світа з капіталістичної неволи і поведе їх в країну комунізму.

Імя цьому Ленінові — ленінізм. *Волинський.*

НЕ СМУТОК, ТІЛЬКИ БАДЬОРІСТЬ.

Весвітня історія від найдавніших до найновіших часів мала чимало славних людей, імена яких не були чужі світові. Були вчені, були полководці, були завойовники. Але не було ще такого імені, аби долетіло в найгучніші закутки земної кулі, аби користувалося такою величезною популярністю, як імя вождя міжнародного пролетаріяту — Володимира Іліча Леніна.

В чому-ж така велика сила Леніна? Ось він вже не живе два роки, а імя його в кожній роком став все більш голосним. Хто не знав цього чоловіка за життя, той аж по смерті довідався про його геніяльність. Звичайно після смерті людини більше приписують, як вона зробила за життя, але цього не можна сказати про Леніна. Йому ніхто не може приписувати нічого, окрім того, що він зробив. Праця Леніна, тяжка, вперта і наскрізь чиста, сама говорить про його геніяльність. Він був і вчелний вождь і керувач-полководець революції і теоретик, що вмів незвичайно зручно переводити теорію в практику і разом з усім цим діяв, прекрасного характеру людина.

Коли 1918 року агента буржуазії стріляла в Леніна і тяжко поранила його, то мало було вигляду на те, щоб він жив. І вороги робітництва в той час лічували, бо вірили, що як не стане Леніна, то й пропаде революція. Але в тих тяжких часах, як-би помер був Леніна, то революція все таки пішла-б далі, бо Леніна, це був символ, що він працює маси до перемоги, без огляду, чи жив він, чи ні. Ось уже два роки немає в живих Леніна, але передцтво буржуазії не сповняється. Радниський Союз і міжнародний робітничий рух все далі розвивається і не помітно ніякого упадку.

Правда, страту Леніна дуже боляче відчув працюючі так Радниського Союзу, як і цілого світа, але діло в тому, що геній Леніна дієво безсмертний і хоч самий Леніна помер, його наука живе і далі стоїть на сторожі прав пролетарської класи. На ленінізмі, науці Леніна, виховують цілі нові покоління і немає сили, щоб могла знищити цю науку. В цьому власне вся велич Леніна. Його нема і він є. Він помер і він живе. Слово його замовкло і слово його промовляє до мільйонів сердець та розумів.

В другу річницю смерті Володимира Іліча Леніна велика сім'я працьовитих цілого світа обходить вчелно, як на це тільки дозволяють умовини. Іде слідно від знери та безнадійного суму. Навітки, згадуючи Леніна, всі переконані в перемогі правди, бо дух Леніна вселяє у всіх робітників бадьорість, рішучість, завзятість і певну надію.

Вдень смерті Леніна 21. січня 1924 року, працюючі маси Радниського Союзу кинули клич: "Леніна помер, але живе ленінізм"! І дієво. Габіока наука Леніна — ленінізм — яка-зує певні шляхи, випробовані не раз, якими пролетаріят цілого світа дібде до кіацевої мети і вивде людство з темноти, обману і несовісного вишкучу.

В другу річницю смерті Володимира Іліча Леніна міжнародний пролетаріят клонить свої голви перед тим великим робітником і зара-же бадоро кидє вилос ворогам працюючих: — Ми будемо жити і рости! Ніяка сила не подолає нас! Ні тюрми, ні муки не страшні для нас, бо перед нами ясно витичені шляхи до перемоги.

Ленінізм засвоюють все ширші міжнародні працюючі маси і не диво, що з таким завзяттям відражують вони на найгірших позиціях класової боротьби. Бо вони добре тямлять прості, а заразом й великі слова свого учителя Леніна: "Ми знаємо чого ми хочемо і тому ми переможемо"...

ДРУГА РІЧНИЦЯ СМЕРТИ ЛЕНІНА.

Два роки проминуло від смерті Леніна і протягом цих двох років мільйони робітників в Радниському Союзі і по цілому світі зрозуміли геніяльність, революційну рішучість, повільну витривалість і чудове передбачування великого провідника міжнародного пролетаріяту.

Оптрачилось на довіді революції 19-ї і 20-ї віків і на аналізі економічного розвитку світа протягом минулих десятиліть, Леніна випадує, що імперіалістична війна 1914—1918 р.р. була кульмінаційною точкою збільшючого розвитку капіталізму. Що вона становила кінець історичної епохи класового миру й суспільних реформ, історичної фази мирної конкуренції між імперіалістичними державами. Війна 1914—1918 р.р. започаткувала нову історичну епоху, епоху зменшючого розвитку капіталізму, його упадку, дикої конкуренції між імперіалістичними утворюваннями, шалених озброєнь, гострої класової боротьби, явної буржуазної диктатури й систематичної капіталістичної офензи. Ці неминучі наслідки капіталістичного розвитку — економічний відступ, війни, політичну реакцію — можна подолати лише при допомозі пролетарської революції і диктатури пролетаріяту різних країн і цілого світа.

Економічна боротьба між працею і капіталом, коли поривати її з доповною епохою, стала більш загрозливою, і пролетаріят майже завжди виходить з неї побідженим. Життєва стопа британських робітників погіршується, а життєва стопа німецького пролетаріяту є також низка, як була перед війною. Навіть у Франції, де до 1925 року був замінний зріст у всіх індустріях, протягом останніх пар років ми були свідками певної злишки дієвої плати. Хвилена і частинна стабілізація капіталу була ужита буржуазією для того, щоб відтерти від пролетаріяту концесії (8-годинний день праці й т. п.), які були здобуті під натиском революційної ситуації в 1919—20 р.р.

Одним з головних висновків, які зробив Леніна для комуністичних партій і робітничої класи, є встановлення, перше всього, єдності пролетаріяту й трейд-юніонів для боротьби за безпосередні економічні й політичні домагання, як також за остаточну ціль робітничої класи — соціалізм.

За останні три роки радниські професійні союзи робили все в своїй силі, щоб встановити об'єднаний фронт з пролетаріатом інших країн для боротьби з міжнародним імперіалізмом. Ця історична акція професіонів С.Р.С.Р. дістала поперти від пролетаріяту Великої Британії й Норвегії. Протестували всі країни, які дієво бажають гн слідами великого провідника міжнародного пролетаріяту — а таких пролетаріїв є мільйони серед безпартійних і соціал-демократичних робітників — можуть найбільш віддати честь пам'яті Леніна працюючі збільшючою енергією для встановлення об'єднаного робітничого фронту у фабриках і робітнях, у фабричних комітетах і трейд-юніоніях, у боротьбі проти економічного ярма капіталізму й політичної реакції буржуазних урядів.

Практика подорожного життя переконує і переконує більшість робітників, що Комуністична Партія є не лише партією пролетарської революції, але також єдиною партією, сталою в своїй обороні мінімальних класових домагань, єдиною партією, що приготує надходячу побіду пролетарської революції.

В другу річницю смерті Леніна кожний класово свідомий пролетар мусить мати на увазі такі висновки великого провідника:

• Єдинокім лікарством на грихі імперіалізму — війни, фашизм, гострі економічні кризи — є пролетарська революція і влада робітників.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ.

ЛЕНІН І РЕВОЛЮЦІЯ 1905 РОКУ.

Для нас тепер цілком певно, що революція 1905 року понесла поразку саме через те, що не була ще забезпечена спілка пролетаріяту з селянством.

Та коли інші партії це приводило до одчаю, партія більшовиків узялася знову підготувати, знову довго, дбайливо робити, щоби зустріти новий підйом революції збитими та більш досвідченими лавами. Партія есерів, знервішувана в масовій боротьбі, кинулася на окремий терор проти урядових осіб. Партія меншовиків пхивкала: "було-б не братися до зброї", треба ліквідувати заплывну організацію, покинути з заплывною роботою.

Треба було ясного Ленінского розуму, треба було нехитовної певности перемоги пролетарської справи, треба було бачити підземне мусування в робітничих та селянських масах, як бачив їх Леніна, та ті, що робили з ним, більшовики, треба було вміти намащати про-сті, всім зрозумілі гасла заклику до нової боротьби, як то вміли робити більшовики, треба було дати живе наочне діло, що навколо його сполучались би чим раз робітничі маси, як

то зуміла зробити наша партія. Ось чому новий підйом робітничого руху не був для нашої партії несподіванкою; ось чому з нашої партії тоді була єдина сила, що об'єднувала пролетарські маси для революційної боротьби. Боротьба 1911—1914 років була ото-ж новим збиранням сил пролетаріяту задля нової боротьби. Ця боротьба буджувала також селянські маси. Перед імперіалістичною війною ми мали масовий рух, загальні страйки по містах, що доходили до барикадних сучок, хитання в війсьську, а значить, і збудження селянських мас — військо бо плоть від плоти селянства.

Війна поставила новий іспит нашій партії, і одночасно війна допомогла нам звязатися не лише з робітничими масами, а й з селянством. Тим часом, як усі інші партії так чи інакше були за "війну до переможилого кінця", за "вірність союзникам", пособаляди капіталістам робити їхне підле, криваве діло, сама наша партія, партія більшовиків-комуністів на чолі з Леніном завзялася рішуче боротися проти війни.

С. Ярославський.

ЛЕНІН І ЙОГО НАУКА.

Основою всього вчення Леніна є наука про те, що людство можна визволити лише через спілку робітників та селян. Робітничий, виварений у фабричному котлі, збитий в одну масу молотом капіталіста, перший повстає на бій з капіталом. Але до влади він може завоювати лише тоді, коли об'єднаний з селянськими масами цілого світа. В селянстві тільки незначна частина — куркулі, що живуть експлуатацією бідних селян, наживою на торговлі, вороги пролетаріяту, вороги соціалізму, спільники буржуазії. Величезна маса бідного і середнього селянства тільки виграє з перемоги робітничої класи. Ї можна завоювати для ідеї Леніна.

Леніна помер. Але вчення його не тільки більш живе, ніж колинебудь, воно саме тепер починає з кожним днем все більш і більш відтворювати в життя на широким просторах С.Р.С.Р., з міста проходить в село. Леніна умер. Але вчення його, яке засвоїв у першу чергу російський робітничий, шириться геть усюди, знаходить шлях до бідного киргиза, до аулу горців, до наметів шатерників Туркестану: скрізь народна маса знає про велике вчення, яке наказувало всім працівникам великої С.Р.С.Р. жити в братерстві. Леніна помер, але шляхами, якими колись кривавозив на верблюдах кривавозів в далеку Азію звійтка про те, як будують своє життя під прапором ленінізму мільйони працівників С.Р.С.Р. І ця звійтка пробуждає серця рабів світового імперіалізму на бій з віковою темрявою, на бій з експлуатацією, на бій з поневоленням. Леніна помер. Але скрізь на Заході, на фабриках, заводах, за гратами, де копають по-донеці світового капіталізму,

ДЕВ'ЯТИЙ З'ЌД КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ (Б.) УКРАЇНИ.

Зріст промисловости.
 Десятий Всеукраїнський З'їзд Комуністичної Партії (більшовиків) України відбувся в Харкові в першій половині місяця грудня 1925 р., а зараз після його відбувся 14-ий Всесоюзний З'їзд Російської Комуністичної Партії в Москві.

Про працю 14-го з'їзду Р. К. П. подамо дещо пізніше, а на цьому місці скажемо про 9-ий з'їзд КП(б)У.

З'їзд відбувся в присутности 470 делегатів, що ввійшли зі всіх закутків України. З'їзд відкрив вступною промовою голо-вра ВУЦВК Т. Г. Петровського і в своїй промові сказав:

"Період від 8-го Всеукраїнського З'їзду Партії, що відбувався 12-го травня 1924 року до відкриття 9-го Всеукраїнського З'їзду Партії було заповнено величезним завданням, що їх було з успіхом виконано нашою партією. Цей період характеризується величезним підйомом нашої промисловости. У відміну від минулих років, коли ми в ударному порядку відновляли ту чи иншу ділянку промисловості, цей період дає нам картинку відновлення промисловости в цілому, розгорнутому фронті.

І в цьому полягає та глибока зміна, що відділяє нас нині від минулих років, коли наша робота провадилася зіггачами в рядковий ударних кампаній. Той самісний підйом, що його ми нині спостерігаємо у містах, ми можемо констатувати і на селі. Наша партія зуміла викликати величезну самодіяльність серед селянства, що нині йде шляхом перетворення свого сільського господарства, відмолення від старих форм землекористування то що.

Наслідком цього загально-го підйому всіх галузів нашої господарства слід вважати той величезний зріст нашої партії, що його ми нині бачимо.

колективним керівництвом нашого ленінского ЦК партія провела величезну роботу, твердо прямиуючи шляхом соціалістичного будівництва та зміцнення союзу пролетаріяту з селянством, накресленим Леніном.

З'їзд української організації, що має в своїх лавах передові загони гірників і металістів, відбувся під знаком безумовного ухвалення ленінского лінії, під знаком тісного об'єднання навколо провідника цієї лінії — Центрального Комітету РКП(б.). Партія зможе подолати всі труднощі тільки при умові ще тіснішого об'єднання — об'єднання навколо свого Центрального Комітету.

9. з'їзд української організації висловлює тверду певність, що 14. партійний з'їзд, що на нього звернена пыльна увага партії та всього пролетаріяту, холоднокровно зваживши всі труднощі й не звважаючи на пачичні настрої окремих товаришів, розв'язє ті величезні питання господарського й партійного будівництва, що стоять перед ним.

Партія за останні місяці стежила з особливою тривогою за розвитком неправильних поглядів деяких відповідальних товаришів з ленінградської організації в питаннях про взаємовідносини робітничої класи з селянством, про ленінский план будівництва соціалізму.

Ми певні, що спроби окремих відповідальних товаришів штовхнути ленінградську організацію на шлях протиставлення всієї партії і Центральному Комітету, спроби пришепити їй невірні погляди, будуть відкинени самою ленінградською організацією.

Партія чудово знає заслуги ленінградського пролетаріяту й ленінградської організації. Але значення ленінградської організації і досі поглядаю в тісному звязку з Центральним Комітетом та з усією партією. Ми не маємо сумніву, що ленінградська організація дружнотісно підтримуватиме Центрально-го Комітету і збереже в лавах партії те місце, що їй належить.

Вийши орган партії України — 9. з'їзд КП(б)У зав'язує, що українська делегация на 14. з'їзд РКП(б) приїде на цей з'їзд єдиною й об'єднаною, з неухильним наміром безумовно підтвердити ленінский ліній, що її провадив ЦК партії; подати його всебічну підтримку, зміцнити ленінский єдність у наших лавах і дати одесі усім спробам відступити від ленінского лінії, хоч-би хто її спробив не робити.

9. з'їзд КП(б)У певний, що вся партія однодушно примуватиме шляхом, що його вказує з'їзд, і зуміє заклякати до порядку всіх, хто пробуватиме порушити його постанови.

Хай живе єдність леніньської більшовицької партії!
 Хай живе випробований штаб ленінізму наш ЦК РКП!
 Хай живе 14. партійний з'їзд!

Комунізм говорить: авангард пролетаріяту, комуністична партія керує безпартійною масою робітничою, освітлюючи, готуючи, навчаючи, виховуючи цю масу, спочатку робітничу, а потім і селян для того, щоб вона могла прийти й прийшла до зосередження в своїх руках керування всім народним господарством.

Ленін.

НЕЗАБУВАЙТЕ,

що в суботу, 23. січня, на розпочаття 7-го з'їзду ТУРФДім, Драмгурток при Укр. Роб. Домі в Вінніпегу грає

97

Чи ви маєте вже тикети на це представлення. Коли ні, то зараз набуйте!

ЛЕНІН І УКРАЇНА.

(Спогад з 1918 і 1919 років праці й боротьби на Україні.)

Під час моєї другої подорожі на Україну в січні 1919 року як голови тимчасового українського робітничо-селянського уряду, поруч із директивою про потребу ліквідації партізаційних та організацій дисциплінованої української Червоної армії, ЦК і Ленін дали мені дві директиви, що найкраще свідчать про те, з якою увагою він ставився до національної справи, що є характерним в ідеології Леніна ще до Жовтневого перевороту.

Директиви полягали в тому, щоб намагатися притягти на наш бік ті українські організації, що заявили, що вони стоять на радянській платформі. Мова йшла, головне, про партію українських есерів-борьбівців. Одному із представників цієї партії, а саме Полозові, подалося увійти в делегацію, що її українська директорія відправила до Москви для того, щоб вести переговори з урядом. Полоз виринув використати своє становище делегата, щоб встановити безпосередній контакт від імені своєї партії з ЦК нашої партії.

З моїм приїздом до Харкова переговори припинилися й тут після Полоза їх вів уже тов. Блакитний. Пізніше вони продовжувалися в Києві, коли уряд переїхав туди. Включення боротьбівців в уряд зустрічалося в націй українській партії опір відомої частини українських більшовиків, що підходили надто примітивно до національної справи й навіть заперечували її.

Ленін безпосередньо, а частіше усього через тов. Сталіна, цікавився ходом тих переговорів і кінце-кінцем своїм втручанням сприяв їх сприятливому закінченню, що завершилося, входженням двох товаришів-борьбівців в український Раднарком.

Після нашої поразки на території України, що була не тільки військовою поразкою, але й політичною, в тому розумінні, що ми не досить витримали провідний погляд Р.К.П., Ленін гідно з більшою упертістю переводив свою лінію в національній справі. Він взагалі не заперечував проти включення боротьбівців у Комінтерн.

Але в цій справі Ленін, опинився в меншості. На багатьох нарадах в Москві з нашими українськими товаришами Ленін докторим багатом з їх русофобством. Ленін чудово розумів величезну політичну перевагу формального закріплення незалежності Української Радянської Республіки та підписання відповідної угоди про союз між Радянською Україною та Радянською Росією.

Я пам'ятаю, що коли Політбюро ухвалювало постанову про те, щоб цю угоду було проведено на з'їзді рад, що тоді засідав у Москві, Ленін звернувся до мене, як до докладача й, сміючись, сказав: "Тільки без французької реторики".

"Я вже давно звільнився, Володимире Ліччє, від французької реторики" — відповів я йому.

Найголовнішою умовою нашого успіху на Україні була правильна постановка й вирішення селянської справи. У 1919 році ми встигли зробити в цій справі чимало дурниць, як сказав Ленін, як агітацію на користь комун, так і організаційне радгоспів та відведенням землі під цукроварні. Під усе це підводилося на велике обурення українських селян дуже багато землі. Тому, коли отворено українській ревком після поразки Леніна й почався новий період радянської влади на Україні, Ленін звернув свою головну увагу на цю справу. Хоча я був одним з прихильників максимальних поступок селянству, Володимир Ліччє докоряв мені за те, що я йду не досить далеко: "Він хотів цілком ліквідувати стару політику й це було проведено в резолюції про Україну на грудневій конференції Р.К.П. у 1919 році в Москві. Тут у Москві під безпосереднім керівництвом та доглядом Ліччє складено новий

земельний закон для У.С.Р.Р.

Зі складенням цього закону в мене зв'язаний один спогад, що ще раз підкріплює ту пильну увагу до психології селянства, що її виявляв завжди Володимир Ліччє. Я й тов. Мануїльський, кожний у своєму порядку приходили до кабінету Ліччє з проектами земельного закону. Проект т. Мануїльського, хоча й оброблений, мав більш декларативний характер, тоді, як мій проект був складений у формі закону з параграфами й примітками. Ліччє, не довго вагаючись, згодився на мій проект. Він пояснив, що вважає за помилку, що в Росії почали закони називати декретами, бо назва "декрет" каже значно менше нашому селянству, ніж слово "закон". Головна перевага мого проекту, на думку Ліччє, полягала в тому, що він був складений у формі закону, що точно визначав права й обов'язки селянства й тим самим він буде імпувати йому.

Я закінчу ці спогади двома маленькими рисунками: Ліччє умів досконало управляти й через те він звертав пильну увагу на найдрібніші деталі. У цьому відношенні він заглявав вперед і намагався передбачити всі можливості, що можуть виникнути в майбутньому та запобігти їм своєчасно.

Я пам'ятаю, що влітку 1919 року навколо Києва з Заходу і Сходу, збиралося вороже військо, що складалося з одного боку із денікінського війська, а з другого боку із петлюрівського та галицького війська, Ліччє кілька раз попереджав мене, щоб я вжив усіх заходів до того, щоб зв'язок по радіо з Москвою весь час був поладований. В разі, як що прямий зв'язок буде перерваний, зв'язок повинен був іти по радіо.

Всім відомо про участь Ліччє в об'єднанні телефонного зв'язку з ріжкими відомствами й, зокрема мені відомо, як стежив Ліччє за обладнанням телефонного зв'язку між Харковом та Москвою, що давало йому змогу щоденно бути в безпосередньому зв'язку з нами.

Друга риса, Ліччє був скупий на похвалу, однак він умів і у смішкочку та рухом висловити своє задоволення з приводу того чи іншого нашого успіху. Я пам'ятаю, як він зрадів, що мені подалося з 1919 року почати ліквідацію конфліктів в українській компартії настільки, щоб спільна робота була можлива. Я пам'ятаю також, що він надіслав нам привітну телеграму після ліквідації тригольського бунту, в якій, однак, був і політичний документ: "Тепер треба використати становище для того, щоб приборкати куркуляв".

Х. Раковський.

ЛЕНІН ПРО ПАРТІЮ.

Без партії, залізної й загартованої в боротьбі, без партії, що користується довірям усього чесного в даній класі, без партії, що вміє слідувати за настроєм маси і впливати на них, — провадити успішну боротьбу неможливо.

Ми — партія класи, й тому майже вся класа повинна провадити роботу під керівництвом нашої партії, повинна пригортатися до нашої партії як найцільніше.

Всі революційні партії, що досі гинули, — гинули від того, що зазнавалися й не вміли бачити, в чому сила, вони боялися говорити про свої хиби. А ми не загинемо тому, що не боїмося говорити про свої хиби й навчимося перемогти хиби.

Налагодили еднання між робітниками міста та робітниками села, налагодили між ними ту форму товариства, яку між ними так легко можна створити, — це наш обов'язок, це одне з основних завдань робітничої класи, що стоїть при владі.

ЛЕНІН І КОМІНТЕРН МОЛОДІ.

"Без роботи, без боротьби, книжкове знання комунізму нічого не варто, бо воно продовжує старий розрив між теорією та практикою, що був найогиднішою рисою буржуазного суспільства".

"Ще небезпечніше було-б, коли-б ми почали були засвоювати самі комуністичні гасла. Коли-б ми в свій час цієї небезпеки не були-б зрозуміли, коли-б усієї роботи не скерували на те, щоби цю небезпеку усунути, то істинування півмільона чи мільона молодих хлопців та дівчат, що після такого навчання комунізму визнатиуться "комуністами", скоїло-б тільки велику шкоду для справи комунізму".

Ці коштвні і слова Ліччє даються уживати не тільки до російської секції Комінтерну. Безпека засвоєння самих комуністичних гасел така-ж велика в капіталістичних країнах, як і в першій пролетарській державі, а може ще й більша, бо повсякденна боротьба з буржуазією відбирає багато сил та енергії. Ось чому Комінтерн Молоді, бажаючи зберегти цілковиту вірність своєї платформі, за найголовніше вважало практичне завдання вважати формувати не тільки кадри активних борців загартованих у боротьбі, але й таких, що мають достатнє теоретичне знання, щоби виховувати сотні тисяч і мільони робітничо-селянської молоді, що йде під прапором Комінтерну Молоді й гартувати з них свідомих борців за пролетарську справу — справжніх ленінців.

В. Вуйович.

ЛЕНІН ПРО КООПЕРАЦІЮ.

У нас, дійсно, коли державна влада в руках робітничої класи, коли цій державній владі належать усі засоби виробництва, у нас, дійсно завданням залишилося тільки кооперувати населення. При умовній більшості кооперування населення досягає мети той соціалізм, що раніше викладав закони пошмишки, зневажливо відношення до себе з боку людей, що справедливо переконані в кінцевій потребі класової боротьби за політичну владу то-що.

Нам треба зробити ще дуже небагато з погляду цивілізованого (передусім письменного) Європеяця для того, щоб примусити геть усіх брати участь і брати не пасивно, а активно в кооперативних операціях. Власне кажучи нам залишилося "тільки" одне — зробити все населення в такій мірі "цивілізованим", щоб воно зрозуміло всю користь такої участі в кооперації та налагодила цю участь. "Тільки це!"

НАУКА ЛЕНІНА.

Ленінізм із кожним днем проходить чим-раз глибоше в широкі маси молодих членів партії, що були більшовиками більше з співчуття до практичної роботи партії, аніж тому, що як слід знали й розуміли основи більшовизму.

Смерть Леніна викликала велику цікавість серед найширших мас до того, що писав Ленін не тільки за останні роки. Про Леніна і ленінізм написано силу книжок. Державне видавництво РСФРР видало понад 13

ЗА ЛЕНІНСЬКОЮ НАУКОЮ.

В день смерті Володимира Ліччє ми знову зав'язуємо весьому світові, що-наше завдання, — мирна праця й поліпшення становища трудящих. Нам не треба завойовувати чужих територій, ми не хочемо війни, ми не готуємося до неї, знаючи, що мільйони в усьому світі по суті додержуються заповітів Ліччє, й рано чи пізно піднесуть пролетарський прапор та повстануть на боротьбу зі старим світом.

Комуністичні партії інших країн ще нечисленні, але вже після смерті Ліччє внутрішньо вони змінили, спелелися угодницького елементу й в такій спосіб, стали ленінськими більшовицькими партіями. Відданими заповітів великого провідника пролетаріату дедальше все глибоше проходить у пролетарській масі всього світа. Капіталізм, коначою, хоче зміститися на кістках пролетаріату. Він лагодить нові війни, він провадить надалі озброєння, але сам не має змоги змінити свою істоту. Пролетаріат повинен взятися до цього завдання й зламати все, що втворює тепер капіталізм для нових світових війн, для пригнічення трудящих. В день смерті великого провідника пролетарської революції ми знову висловимо певність у тому, що діло Ліччє, — справедливе діло.

Е. Коїрін.

ЛЕНІН І СЕЛЯНСТВО.

Не зважаючи на те, що Ленін писав про селянство 1898 р. й на кожному політичному повороті історії знову й знову опрацьовував, вивчав, підраховував революційні сили селянства та потягну в ньому волю до боротьби за селянські інтереси і весь час скупчував селянсько-революційну енергію з робітничою в натискові на самодержавство та старий буржуазний світ, — широка селянська маса довідалася про Леніна вперше в 1917 році через ворожу до робітничої класи пресу. Не було тієї брехні, що її поширювали буржуазно-соціалістичні газети про нього. Не було того наклепу, з яким не було-б зв'язане ім'я Леніна. І не зважаючи на це, народні маси все-ж інстинктом, масовим чуттям впізнали, що саме він є дійсний народний провідник.

Невиста та наклепи експлуататорських клас на Леніна поширювалися й на комуністичну партію, що також разом з Ленінієм, не зважаючи на всі заходи, що вживали проти неї вороги, з швидкістю вихора завойовувала симпатії селян та солдатів царської армії й усієї незеленої маси народу. За революційний період у нас були круті повороти, в такій мірі круті, що в подібних випадках колишньої історії уряди летіли сторчаком. Радянська влада втрималася завдяки особливому, нечуваному раніше, виключному довіру селянських мас до Леніна, до його комуністичної партії. Тільки це довіряло змогу подолати інтервенцію, бльокаду, брак грошей, загальний розрив. Тільки завдяки йому пошалося втримати на належному віддаленні банди голодних шакалів і не-європейських країн, що клацали зубами й зазіхали роздирти знесиленний організм колишньої російської держави.

М. Калінін.

Щоб не було ані найменших слідів фракційності, де-б і як вона не виявлялася досі, щоб ні в якому разі її не залишилося. Тільки при цій умові ми ті величезні завдання, що лежать на нас, виконаємо.

Ленін.

БЕЗСМЕРТЯ ЛЕНІНІЗМУ.

Мені доводилося спостерігати вже присмерки фізичного життя Леніна. Характерним у цього генія були два моменти. Перед IV. Конгресом Комінтерну тов. Ленін уже говорив мені, що йому жити недовго, що він уже напівваляв і що далі керувати нам доведеться уже без нього. І вдруге, коли він ще більше відчував наближення кінця, він заповідав нам намагатися жити з селянством у спілці, наладити з ним правильні взаємовідносини. Фізично вмер, але він живе — за спогадів нашої партії.

Треба було спостерігати життя цього генія, коли він вгасав, щоб прожитися величю цієї дивної людини. Треба було спостерігати його діяльність, щоб повірити в безсмертя і діла, за яке ми з ним десятки років боріємся — за комунізм.

Так день-у-день і рік-у-рік земля, обертаючись навколо своєї осі, показує людське життя, величчє всьому, його будови і центральне становище в нашій планетній системі сонця. День-у-день, із віку-в-віку трудящих мас, після нечуванних тяжких етапів боротьби

за перетворення капіталістичних відносин у людському житті, придбав, щоб здійснити всі ці прагнення, багатоміліонну країну, що вже тепер своєю міццю не розпочинає, а закінчує епоху перемог, епоху минулих рухів і відкриває нову епоху перемог, епоху, коли здійснюватиметься рух трудящих мас до комунізму. Присмерки в свідомості ще багатьох шарів трудящих мас інстинктивно високочудують зловісні тіні капіталізму та імперіалізму, але вони вже не мають змоги подолати схід сонця комуністичних прагнень трудящих мас усього світу, що мають джерело свого існування в нашій країні.

Ленінізм є віра трудящих мас у самих себе і в перемогу над паразитизмом, усім пригнобленням і виснаженням, і ця віра-розпочала нечувану епоху здійснення найкращих сподіванок і прагнень людства. Немає Леніна, але ленінізмом прожитимся всі трудящі маси всього світу, і в нашій країні, в цій лабораторії ленінізму, люди всього віку і всіх полів поспішають до організації сил, на велике діло, на бій, на останній бій між працею та капіталом.

Г. Петровський.

СПОГАДИ ПОХОРОНУ ЛЕНІНА.

Похмурі ходили товариші. Мов несприятливі сивали вони з кутка в кутка, поглибившись у свої важні думки.

На обличчях печать німої скорботи.

Що-ж зробило їх такими? Умер!

Умер: великого вождя не стало.

Не хотілось повірити тому, що сталося... В кімнаті тісно, душно, дуже важко було. На двір, на свіже зимове повітря пішли загуману голову оздоровити.

А день тихий, тихий. Замерзла природа і теж сумна:

Прислухається... Що твориться на землі?

Жалібно гудуть гудки заводів та залізничних паротягів, віддаючи останню пошану тому, хто послав проміння на замерзле життя пролетаріату.

Тремтіло повітря від прощальних згуків. Серце стукало. Плакали згукі.

Сум... Скорбота душ.

Збиралась у залі-Малоданильського клубу. Мертва тиша і немов порожній зал. Усі чекують почути слово про великого ватажка революції і ось, мов стон, почувся голос оратора. Од переживав не міг вільно говорити. Він говорив проглядами, серцем говорив і його розуміли робітничо-селянські маси. Важкі зітхання та хлипання порушили тишу залі.

З ДУМОК ЛЕНІНА.

Чим тримається дисципліна революційної партії пролетаріату? Чим її перевіряється? Чим зміцнюється?

По-перше, свідомістю пролетарського авангарду та його відданістю революції, його витриманістю, самопожертвою, героїзмом.

По-друге, його вмінням зв'язатися, зблизитися, до певної міри, коли хочете, злитися з найширшою масою трудящих, в першу чергу з пролетарською, але також і не-пролетарською, трудящою масою.

Найголовніша, найважливіша справа це — відношення робітничої класи до селянства, — це спілка робітничої класи з селянством, це — вміння передових робітників, що пройшли довгочасну, тяжку, але відчайдушну велику фабрику, вміння їх наладити справу так, щоб притягти на свій бік маси селян, яких пригнітив капіталізм, пригнітивши поміщицькі, пригнітивши старе іхне заїдарське, бажане господарство, щоб довести ім, що тільки в спілці з робітниками, яких-би трудящих не довелось на цьому шляху зазнавати, — а трудящих багато, й затують очей ми на них не можемо — тільки в цій спілці лежить порятунок селянства.

ДРУГА РІЧНИЦЯ СМЕРТИ ЛЕНІНА!

СТАРАННЯМ МІСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМПАРТІИ КАНАДИ У ВІННІПЕГУ

відбудеться

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 24. СІЧНЯ 1926 Р.

В СТЕНД ТЕАТРИ

на Мейн стріті між Руперт і Джеймс

Концерт - Мітінг

З НАГОДИ ДРУГОЇ РІЧНИЦІ СМЕРТИ ПРОВІДНИКА РЕВОЛЮЦІЙНОГО РОБІТНИЦТВА В. І. ЛЕНІНА.

На цьому концерт-мітінгу буде промовляти ТОВ. ДЖ. МЕКДОНАЛД з Торонто, секретар Ц.В.К. К.П.К. і другі бесідники. Товариші робітники і робітничі! Приходьте на цей концерт-мітінг якнайчисленніше і шануйте пам'ять великого пролетарського вождя. Приходьте самі і кличте своїх знайомих!

ПОЧАТОК В ГОДИНІ 230 ПО ПОЛУДНІ.

